

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 6097899458
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6097899458.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu PREGLEJKA, a.s. „v konkurze“, so sídlom Bystrická 657/7, 966 81 Žarnovica, IČO: 31 561 845, o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty úpadcu, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty JUDr. Ivana Kotlebu, Kukučínova 18, 974 01 Banská Bystrica, bývalých správcov JUDr. František Baloga, Horná 75, 974 01 Banská Bystrica, JUDr. Emila Vaňka, Tŕnie 134, 962 34 Tŕnie, Ing. Ladislav Kokavca, J. Várgu 18, 984 01 Lučenec a osobitného správcu JUDr. Igora Čerevku, Lazovná 1, 974 01 Banská Bystrica, o odvolaní JUDr. Ivana Kotlebu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51K/395/1997-4351 zo dňa 14. decembra 2017, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51K/395/1997-4351 zo dňa 14. decembra 2017 v napadnutej časti výroku III. p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51K/395/1997-4351 zo dňa 14. decembra 2017 (list v spise č. 4351) rozhodol tak, že schválil konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty úpadcu PREGLEJKA, a.s. „v konkurze“, so sídlom Bystrická 657/7, 966 81 Žarnovica, IČO: 31 561 845 a vyúčtovania odmeny výdavkov správcov konkurznej podstaty JUDr. Ivana Kotlebu, Kukučínova 18, 974 01 Banská Bystrica, JUDr. Františka Baloga, Horná 75, 974 01 Banská Bystrica, JUDr. Emila Vaňku, Tŕnie 134, 962 34 Tŕnie, Ing. Ladislava Kokavca, J. Várgu 18, 984 01 Lučenec a osobitného správcu JUDr. Igora Čerevku, Lazovná 1, 974 01 Banská Bystrica, v znení zo dňa 2. novembra 2017 doručenú súdu 6. novembra 2017 v rozsahu uvedenom vo výroku uznesenia označeného čísla zo dňa 14. decembra 2017 takto:

I. Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 17 580 579,21 eur,

II. Celkové výdavky konkurznej podstaty sú vo výške 16 733 242,49 eur,

III. Odmena správcov konkurznej podstaty je 257 106,49 eur, pričom JUDr. Ivanovi Kotlebovi, Kukučínova 18, Banská Bystrica boli vyplatené preddavky na základe právoplatných a vykonateľných opatrení Krajského súdu v Banskej Bystrici vo výške 599 076,20 eur a bývalému osobitnému správcovi

JUDr. Igorovi Čerevkovi, Lazovná 1, Banská Bystrica boli vyplatené preddavky na základe právoplatných a vykonateľných opatrení Krajského súdu v Banskej Bystrici vo výške 564 355,36 eur, JUDr. Františkovi Balogovi, Horná 75, 974 01 Banská Bystrica patrí odmena vo výške 0,- eur, JUDr. Emilovi Vaňkovi, Tŕnie 134, 962 34 Tŕnie patrí odmena vo výške 0,- eur, Ing. Ladislavovi Kokavcovi, J. Vargu 18, 984 01 Lučenec patrí odmena vo výške 0,- eur,

IV. Výdavky správcov sú celkom 36 203,51 eur, z toho výdavky JUDr. Ivana Kotlebu, Kukučínova 18, Banská Bystrica sú celkom vo výške 26 638,14 eur, ktoré mu boli vyplatené v priebehu konkurzného konania, zostáva mu doplatiť 0,- eur, výdavky osobitného správcu JUDr. Igora Čerevku, Lazovná 1, Banská Bystrica sú vo výške 9 565,37 eur, ktoré mu boli vyplatené v priebehu konkurzného konania, zostáva mu doplatiť 0,- eur bývalému správcovi JUDr. František Balog, Horná 75, 974 01 Banská Bystrica, JUDr. Emil Vaňko, Tŕnie 134, 962 34 Tŕnie, Ing. Ladislav Kokavec, J. Vargu 18, 984 01 Lučenec si výdavky nevyčísľili, preto im ich súd nepriznal,

V. Na rozdelenie zostáva suma 0,- eur.

2. V dôvodoch uznesenia uviedol, že súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu PREGLEJKA, a.s. „v konkurze“ a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty JUDr. Ivana Kotlebu, JUDr. Františka Baloga, JUDr. Emila Vaňku, Ing. Ladislava Kokavca, JUDr. Igora Čerevku na základe jej predloženia správcom konkurznej podstaty JUDr. Ivanom Kotlebom, doručenou dňa 6. novembra 2017, v znení zo dňa 2. novembra 2017. Citoval ustanovenie § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 66 ZKV a zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Uviedol, že toto konkurzné konanie sa vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu (26. novembra 1997) spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní platnom do 1. februára 1998. Uviedol, že po preskúmaní konečnej správy upovedomil úpadcu a konkurzných veriteľov o tom, že konečná správa bude vyvesená na úradnej tabuli konkurzného súdu a web tabuli súdu dňa 10. novembra 2017, zverejnená v Obchodnom vestníku č. 214/2017 dňa 9. novembra 2017 pod sp. zn. K 037337. Konštatoval, že po poučení úpadcu a konkurzných veriteľov, sú oprávnení podať námietky proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcov v lehote do 15 dní od jej vyvesenia, ale že proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcov žiadny veriteľ námietky nepodal. V bodoch 26, 27 a 28 uviedol, aký celkový príjem konkurznej podstaty zistil, aké boli výdavky konkurznej podstaty odo dňa vyhlásenia konkurzu do prijatia konečnej správy, fakt, že správca v konečnej správe nešpecifikoval neuhradené pohľadávky proti podstate. V bode 32 citoval ustanovenie § 11c ods. 3 vyhlášky, ktoré stanovuje, že v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až § 9 vyhlášky, ďalej, že preddavky na odmenu podľa doterajších predpisov sa nevracajú, aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1 a že právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 8. októbrom 2001 zostávajú zachované.

3. Konštatoval, že s odkazom na ustanovenie § 6 písm. a/ a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 8. októbra 2001 základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone správcu, pričom konkurzná odmena je stanovená tabuľkovou formou tak, že od 10 000 000,- Sk do 600 000 000,- Sk základ 1 510 000,- Sk + 120,- Sk za každých 10 000,- Sk, najviac však 10 000 000,- Sk (331 939,19 eur). Následne citoval zmenu pri výpočte odmeny správcu prijatím novely vyhlášky č. 292/2005 Z. z., ktorou bolo doplnené ustanovenie § 6 ods. 3: „sumou určenou na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu (odsek 1 písm. a/) sa rozumie suma príjmov, ktoré získal správca pri výkone funkcie iným spôsobom ako speňažením konkurznej podstaty, znížená o pohľadávky proti podstate“.

4. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/88/2011 zo dňa 19. júla 2012, v ktorom na strane 5 v poslednej vete druhého odseku na jednej strane je uvedené, že na určenie odmeny je potrebné použiť doterajšie predpisy, t. j. vyhlášku č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 8. októbra 2001, ale na druhej strane v závere odôvodnenia dodal, že v danej veci na deň 11. novembra 2002 bolo nariadené dodatočné pojednávanie. V bode 37 konajúci súd takéto odôvodnenie označil za

také, ktoré sa prieči ustanoveniu § 11 ods. 3 vyhlášky, ktoré jednoznačne stanovuje, že ak nebolo skončené prieskumné pojednávanie skončené v tejto lehote, na určenie odmeny sa použijú ustanovenia v znení do 8. októbra 2001. V bode 38 odvolací súd vyslovil názor, že keďže v danom prípade sa prieskumné pojednávanie konalo dňa 11. novembra 2002, teda po 8. októbri 2001, je potrebné z tejto skutočnosti vychádzať pri aplikácii ustanovení Vyhlášky o odmeňovaní správcu konkurznej podstaty. Za kľúč k určeniu odmeny správcu súd prvého stupňa označil ustanovenie § 11 ods. 3 vyhlášky v znení po 8. októbri 2001 a nie ako to uviedol správca a Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Obo/88/2011 zo dňa 19. júla 2012, v ktorom zrejme došlo k písárskej chybe, inak by odôvodnenie nemalo logiku. V bodoch 42 a 43 odvolací súd porovnával výšku odmeny počítanú podľa ustanovení do 8. októbra 2001 a výšku odmeny počítanú tabuľkovou formou, podľa ktorej by bola výška odmeny správcov konkurznej podstaty úpadcu predstavovala čiastku 257 106,49 eur. V bode 44 odvolací súd uviedol výšky preddavkov vyplatených jednotlivým správcom na základe právoplatných uznesení, u správcu JUDr. Ivana Kotlebu citoval uznesenie č. k. 36-24K/395/1997-307 zo dňa 31. marca 2000, ktorým bol daný súhlas na vyplatenie vo výške 3 000 000,- Sk v spojení s opravným uznesením č. k. 36-24K/395/1997-313 zo dňa 11. apríla 2002 a uznesenie č. k. 36-24K/395/1997-775 zo dňa 11. apríla 2001, ktorým bol daný súhlas obidvom správcom vo výške 9 770 000,- Sk, z toho JUDr. Ivanovi Kotlebovi vo výške 3 908 000,- Sk a JUDr. Igorovi Čerevkovi vo výške 5 862 000,- Sk. Uviedol, že keby na určenie odmeny bolo potrebné použiť doterajšie predpisy, t. j. Vyhlášku č. 493/1991 Zb. v znení účinnom do 8. októbra 2001, by správcovi patrila odmena vo výške 10 % z príjmu získaného do konkurznej podstaty, čo by bola suma 1 785 057,92 eur a keby bolo nariadené dodatočné prieskumné pojednávanie na deň 11. novembra 2002, ako uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3Obo/88/2011 by mal byť výpočet po 8. októbri 2001, teda tabuľkovou formou a odmena, by predstavovala sumu 257 106,49 eur. Keďže v danom konkurznom konaní vykonávali funkciu správcu konkurznej podstaty piati správcovia, bolo potrebné odmenu rozdeliť podľa § 9 vyhlášky každému z nich podielom zodpovedajúci rozsahu a doby jeho činnosti. Uviedol, že JUDr. Ivan Kotleba vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty odo dňa vyhlásenia konkurzu, t. j. od 12. februára 1999 do 7. septembra 2000 a potom opäť do 14. novembra 2002 do 14. novembra 2002 a potom opäť do 7. decembra 2015.

5. Zo znenia bodu 49 rozhodnutia súdu prvého stupňa, v novom konaní je zrejmé, že keďže z odôvodnenia odvolacieho súdu nebolo zrejmé, ako sa má určiť výška odmeny, prvostupňový súd uplatnil režim po 8. októbri 2001, pretože prieskumné pojednávania sa konali 3. apríla 2002 a dodatočne 11. novembra 2002 a tak prvostupňový súd určil výšku odmeny tabuľkovou formou, podľa ktorej priznal odmenu vo výške 257 106,49 eur. V bode 53 konajúci súd rozvážal, že suma na rozdelenie predstavuje čiastku 0,- eur pretože uhradené pohľadávky proti podstate, vyplatené preddavky na odmenu správcov a uhradené výdavky správcov predstavujú vyššiu sumu ako bol samotný príjem do konkurznej podstaty, ale že nebolo možné zistiť, na základe akých skutočností tento rozdiel vznikol. JUDr. Ivanovi Kotlebovi a JUDr. Igorovi Čerevkovi boli vyplatené preddavky vo výške 1 163 431,56 eur, na základe právoplatných a vykonateľných opatrení konkurzného súdu. Keďže však z ustanovenia § 11 ods. 3 vyhlášky vyplýva, že preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú a správcom síce patrí odmena iba vo výške 257 106,49 eur správcovia nie sú povinní vrátiť odmenu vyplatenú nad rámec tejto sumy. V bode 53 prvostupňový súd uviedol, že suma určená na uhradenie predstavuje 0,- eur a že rozdiel medzi príjmami a výdavkami predstavuje sumu - mínus 352 298,35 eur, ktorý rozdiel správca musel mať k dispozícii, keď tieto výdavky vyúčtoval, ako uhradené. V bode 54 prvostupňový súd uviedol, že z predloženej konečnej správy nebolo možné zistiť na základe akých skutočností rozdiel vznikol, pretože súd nemal k dispozícii od správcu žiadne účtovné doklady, ani iné doklady, ktoré by mohol prekontrolovať a preto príjmy a výdavky uvedené v konečnej správe vyvesenej na úradnej tabuli dňa 10. novembra 2017 schválil.

6. Proti tomuto uzneseniu sa odvolal správca konkurznej podstaty JUDr. Ivan Kotleba, podaním doručeným dňa 18. februára 2018. Za odvolacie dôvody označil ustanovenie § 365 ods. 1 C. s. p., keďže uznesenie podľa neho vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prvostupňového súdu. Odvolaním napadol výlučne časť týkajúcu sa jeho, a to konkrétne výrok (bod časť III.), nakoľko tento výrok bol vydaný v jeho neprospech. V bode A. citoval právoplatné uznesenia, na základe ktorých došlo

k vyplateniu preddavkov na jeho odmenu vo výške 599 076,20 eur za obdobie rokov 2000 a 2011. Týmto právoplatnými uzneseniami je súd viazaný a podľa JUDr. Ivana Kotlebu nepodaním odvolania proti ním napadnutej časti, by v budúcnosti mohol byť pre neho privedený taký stav, ktorý by mohol vyvolať nepredvídateľné právne dôsledky. Namietal konštatovanie prvostupňového súdu ohľadne nezákonnosti daných rozhodnutí, čo je podľa neho v rozpore s právnym poriadkom. V bode časť III., A. uviedol, že ním napadnuté uznesenie nekorešponduje s ním vypracovanou konečnou správou, ktorej predloženie je výlučne v jeho kompetencii. Podľa odvolateľa bolo vecou konkurzného súdu konečnú správu vrátiť a uložiť správcovi, aby konečnú správu prepracoval a doplnil, ale že konkurzný súd rozhodne nemá právo konečnú správu meniť, keďže konkurzný súd konečnú správu môže iba schváliť, alebo neschváliť, ale nie svojvoľne meniť.

7. Poukázal na fakt, že opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K/395/97-Sn-3944 zo dňa 15. decembra 2014 mu bolo uložené predložiť konečnú správu v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/88/2011 zo dňa 19. júla 2012, na základe čoho on konečnú správu predložil. Tvrdenie uvedené v napadnutom uznesení, že odôvodnenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/88/2011 sa prieči ustanoveniu § 11 ods. 3 vyhlášky JUDr. Ivan Kotleba označil za nezákonné a narušujúce hierarchiu súdnictva Slovenskej republiky a v rozpore s právnym predpisom. Súd nižšej inštancie je povinný sa riadiť názorom súdu inštancie vyššej - v tomto prípade Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a konštatovanie súdu prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, že v odôvodnení uznesenia sp. zn. 3Obo/88/2011 došlo k písárskej chybe, považuje odvolateľ za neakceptovateľné a svojvoľnú interpretáciu v rozpore s rozhodnutím súdu vyššieho stupňa. Pokiaľ ide o jeho odmenu poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL ÚS 14/09-14 z 18. decembra 2010, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že namietané ustanovenie § 11c ods. 3 vyhlášky č. 398/2001 Z. z. je zrušené a stratilo platnosť a účinnosť. Toto konkurzné konanie sa potom riadi ustanoveniami zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a vyhlášky č. 493/1991 Zb.

8. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že časť výroku v časti týkajúcej sa jeho, bude znieť „Odmena správcu konkurznej podstaty JUDr. Ivana Kotlebu je 599 076,20 eur, ktorá mu bola v priebehu konania vyplatená.“

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie správcu konkurznej podstaty JUDr. Ivana Kotlebu podľa C. s. p.. Ide o odvolanie prípustné.

10. Základom pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, či Krajský súd v Banskej Bystrici v tretej časti výroku rozsudku označeného ako „Odmena konkurznej podstaty, v ktorej je uvedená suma 257 106,49 eur, ide o výšku odmeny správcov konkurznej podstaty úpadcu určenú správne, v súlade s právnym predpisom.

11. Z obsahu napadnutého rozhodnutia, ako aj zo všetkých dokladov založených v spise je jednoznačné, že konajúci súd vychádzal vo veci rozhodnutia výrokovej časti v bode III., z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a platnej právnej úpravy pre určenie odmeny správcov konkurznej podstaty. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/88/2011 zo dňa 19. júla 2012. Z obsahu odôvodnenia uznesenia sp. zn. 3Obo/88/2011 je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so spôsobom určenia odmeny správcov konkurznej podstaty v napadnutom uznesení. Fakt, že odvolateľovi JUDr. Ivanovi Kotlebovi - jednému zo správcov konkurznej podstaty v konkurze vedenom pod č. k. 51K/395/97-Sn bola vyplatená odmena vo výške 599 076,20 eur formou preddavkov na základe právoplatných opatrení Krajského súdu v Banskej Bystrici, nezakladá dôvod pre posudzovanie správnosti výpočtu odmeny všetkých správcov, ktorá bola vypočítaná v intenciách zákona a v súlade s vyjadreným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Odvolateľ v odvolaní voči tretej časti výroku rozhodnutia nenapáda správnosť odmeny jemu vyplatenej formou preddavkov, ale správnosť uvedenej v časti III. výroku odmeny všetkých správcov.

12. JUDr. Ivan Kotleba v odvolaní podstate nenapáda správnosť výšky odmeny pre všetkých správcov

konkurznej podstaty určenú sumou 257 106,49 eur, ale v podstate navrhuje zmeniť znenie výroku tak, že výrok sa bude zaoberať iba sumou určenou pre neho opomínajúc ostatných správcov. Pri posudzovaní správnosti určenej výšky jeho odmeny, vychádza iba z výšky, ktorá mu bola vyplatená vo forme preddavkov, ale nie z posúdenia správnosti výpočtu odmeny správcov ako takej v súlade s právnym predpisom.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, sa stotožnil s odôvodnením Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v konečnej správe vychádzal pri určení spôsobu určenia výšky odmeny správcov z platnej vyhlášky a tiež aj z právneho názoru vyjadreného odvolacím súdom. Odvolací súd s odôvodnením prvostupňového súdu v napadnutej časti, i určenej odmeny správcov konkurznej podstaty s odkazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p. sa plne stotožnil.

14. Správnosť výšky vyplatených preddavkov (599 076,20 eur), uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, odvolateľ v odvolaní nenapáda, a preto okrem toho, že ide o vyplatené preddavky na základe právoplatných opatrení súdu, nemôže byť správnosť výšky vyplatených preddavkov v odvolaní posudzovaná.

15. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici je v napadnutej časti správcom konkurznej podstaty JUDr. Ivanom Kotlebom - výroku v časti III. správne a preto ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

16. Odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 ods. 1 C. s. p.).

17. S tvrdením odvolateľa, že konkurzný súd nebol oprávnený ním predloženú konečnú správu upravovať a meniť, sa odvolací súd nestotožnil a poukázal na fakt, že bol to práve správca, ktorý bol konkurzným súdom vyzvaný konečnú správu prepracovať a keď to neurobil, konkurzný súd konečnú správu prepracoval z hľadiska výpočtu odmeny správcov v súlade so zákonom.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie označil ako právne nedôvodné a napadnutý výrok uznesenia (časť III.) ako správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.